STARI BROGRAD

FERMAN TURSKOG CARA — PREDAJA GRADOVA

Kada je 1866. godine izbio ustanak na Kritu Porta se uplašila njegovog uticaja na balkanske narode. Knez Mihailo Obrenović je shvatio da je nastupio povoljan trenutak za rešavanje pitanja gradova u Srbiji, i preko svog ondašnjeg diplomatskog predstavnika, Jovana Ristića, (Kapućehaje) u jesen iste godine uputio pismo velikom veziru Ali-paši, u kome je otvoreno i jasno zatražio da se gradovi

Dr Vojin Drenovac

je knezu da je Porta donela odluku o ustupanju gradova Srbiji.

Jedanaestog aprila 1867. godine sultan Abdul-Azis uručio je u Carigradu knezu Mihailu ferman — carsku zapovest, o ustupanju gradova — Beograd, Šabac, Smederevo, Kladovo, Užice i Soko, darivao mu pet rasnih arapskih konja i odlikovao ordenom Osmanlije — prvim ordenom Carstva. Knez Mihailo je želeo da se primopredaja gradova izvrši što pre. Predaja beogradske Tvrdjave odredjena je za 18. april na Kalemegdanu. Tog svečanog dana, Ali-Riza paša je predao ključeve grada knezu, što je pozdravljeno paljbom iz 24 topa. Već 21. aprila, na Cveti, zavijorila se srpska zastava na beogradskim bedemima.

ustupe Srbiji. Turci su po običaju odugovlačili sa odgovorom. Dvadesetiosmog januara 1867. godine, Ali-Riza paša saopštio

TONY S KALOGERAKOS
ATTORNEY AT LAW

INJURED?

Aggressive, Experienced
and Compassionate
Representation You Can Count On

* Lične povrede
* Povrede na poslu
* Povrede u saobraćajnim udesima, ne brinite, obratite se sa punim poverenjem advokatskoj firmi specijalizovanoj u toj pravnoj grani. Oni će vas zaštiti i rešiti vaš slučaj u vašu korist, na najbolji mogući način.

Prepustite vaš problem profesinalcima iz stručnog tima advokatske firme gospodina Kalogerakosa

Ne brinite, oni govore srpski jezik!

TONY S KALOGERAKOS
ATTORNEY AT LAW

tsk@injuryrights.com

111 N Wabash Ave #801
Chicago IL 60602
P]312 929 3807
F]312 929 3808

7101 N Cicero Ave #104
Lincolnwood IL 60712
P]847 982 9516
F]847 982 9517

Italian American Restaurant in Arlington Heights is hiring full or part time servers, host and cooks.

Short hours , good money guaranteed.

Experience required but not necessarily.

For more info contact us at 8472221989

ask for Tedy or Murat

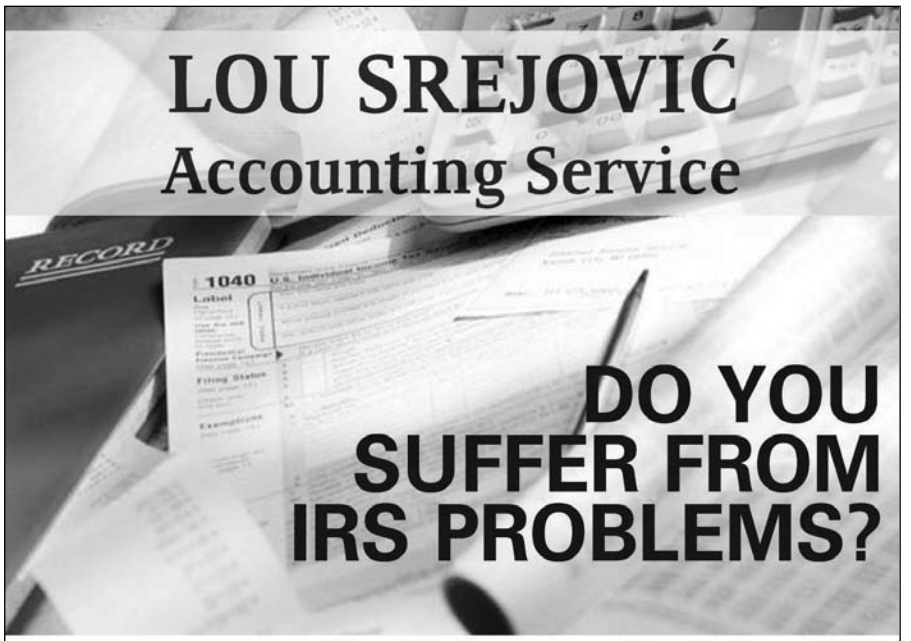

Enrolled to practice before IRS

- IRS AUDITS
- SALES TAX SERVICE
- FEDERAL AND STATE INCOME TAX RETURNS
- ACCOUNTING SERVICE.PAYROLL SERVICE
- NEW CORPORATIONS

Lou Srejović, EA, MBA

4056 West Lawrence Ave. Chicago, IL 60630
t: 773.545.6288 f: 773.545.6377

Društvo Tamburitza, koje postoji već 81. godinu, povezuje talentovane igrače, pevače i muzičare i ostavlja pozitivan trag u njihovim, ali i u našim životima.

TAMBURICA SPAJA I POVEZUJE SVET

Umetnički ansambl Tamburitza iz Pitsburga krajem novembra izveo je izvrstan šou-program u Čikagu i zadivio sve prisutne u sali MarleRskin teatra.

Svojom kolažom različitih kultura sa podneblja istočne Evrope i susednih država, kroz pesmu, zvuke tamburice i igru i odličnu koreografiju izveli su jedinstven dvočasovni program umetnici društva Tamburica iz Picburga.

Muzika je plenila, igra nas je nosila lakim poskakivanjem na sceni i zveckanjem potpetica, a raznobojnost kostima je ispunila i oči i srca prisutnih.

Tradicionalne pesme i običaji su nas vodili kroz različite kulture, tradicije i podneblja, jezik nije bio barijera, jer muzika i igra govore istim jezikom.

Veoma talentovani igrači i izvodjači su nam predstavili jednu lepu, razigranu i raspevanu mladost koja nas je svojom pozitivnom energijom ponela i spojila zvucima tamburice, a bilo nas je najmanje iz desetak različitih zemalja.

To je i povod za razgovor sa mladim i ambicioznim Milošem Damnjanovićem.

Miloš je rodjen 1990. godine u Beogradu. Folklorom je počeo da se bavi veoma rano. Kada je navršio 21 godinu došao je u Tamburicu. U početku je samo učio engleski, nakon toga završio veb dizajn, a trenutno pored toga što radi svoj posao on je i asistent umetničkog rukovodioca Tamburice, Džordža Bučija Kresovića.

Miloš Damnjanović

Priredili ste nam spektakularni šou kolažom iz različitih zemalja, kroz divnu pesmu, igru i muziku. Koliko vas ima u ansamblu i odakle sve?

- Trenutno nas je 31 u ansamblu. Uglavnom su to američka deca koja imaju kontakt sa istočnom Evropom kroz svoje pretke, koji su davnih godina naselili Ameriku. Pored toga, imamo i internacionalne studente i to je jedna devojka iz Slovačke i četiri člana ansambla su iz Beograda. U prošlosti je bilo dosta članova iz Makedonije, Bugarske, Hrvatske, Madjarske itd.

Trenutno ima četiri člana koji dolaze iz Beograda. Pored nas četvoro, iz Srbije je bilo još pet folklornih umetnika, ali su bili u različitim dobima. Bilo ih je od igrača, harmonikaša, klarinetista, violinista, itd. Najskorije nas je napustio Djordje Ivković, koji je završio svoje master program na Djukejn univerzitetu, virtuoz na violini. Interesantno je da smo svi mi koji dolazimo iz Beograda bili povezani tamo, što je dokaz da je svet folklora veoma mali.

Kako si ti uspeo da se pridružiš ansamblu i spojiš lepo i korisno?

- Iz ove novije grupe, ja sam došao prvi 2011. Za Tamburicu sam čuo ranije jer sam završio Srednju baletsku školu "Lujo Davičo". Do ansambla sam opet došao kada sam sa čuvenim beogradskim ansamblom Talija pod rukovodstvom Dragana Pantelića, kod kojeg sam napravio svoje prve korake i stasao u igrača, bio na turneji po SAD i Meksiku. Tada smo imali koncert u Pitsburgu gde sam ugledao plakat ansambla Tamburica i tada se malo više raspitao o grupi i shvatio da kroz nešto što volim mogu da dobijem fakultetsku diplomu i tako spojim lepo i korisno. Poslao sam video-snimak svoje audicije i oni su me prihvatili i ponudili mi stipendiju. Nakon toga je došao ostatak ekipe iz Beograda, koji su takodje bili članovi Talije.

Ansambl TAMBURITZA je originalno nastala u Ostinu, Teksasu daleke 1937. godine, kao grupa od dvanaestoro mladih ljudi koji su svirali tamburicu. Žičani instrument je dao i ime grupi. Danas u svojoj 81. godini društvo Tamburitza iz Picburga je institucija koja povezuje talentovane igrače, pevače i muzičare i ostavlja pozitivan trag u njihovim životima.

Koliko često i gde sve nastupate?

- Nastupamo skoro svaki vikend po gradovima širom Sjedinjenih Američkih Država. Takodje, koristimo naše raspuste za turneje. Tako za vreme prolećnog raspusta idemo na Floridu, a za vreme letnjeg idemo po zapadnoj obali države. Ja se iskreno nadam da će grupa krenuti i sa internacionalnim putovanjima, jer bi bilo šteta da ovakav program i talenat ne podeliti sa svetom.

Širite jednu lepu energiju i van scene. Delujete kao blisko povezana i kompaktna grupu mladih ljudi. Izgleda da se veoma lepo družite kroz ovaj rad? Koliko vam znači ovo druženje i da li vam je naporno ili vam pričinjava zadovoljstvo i ventil od studentskih i radnih obaveza?

- Druženje kroz ansambl je fenomenalno. Moraću da iskoristim već čuvenu frazu "svi smo kao jedna velika porodica". Meni se posebno dopada kako su i roditelji članova grupe povezani i koliko pomažu da cela organizacija zaista izgleda kao jedna velika porodice. Naravno, ova druženja su ujedno i jedan odličan ventil od svakodnevnih obaveza gde možemo da se opustimo i podelimo neke naše probleme ili stresne situacije kroz koje prolaze razni studenti, od onih ozbiljnih do onih koje pre ili kasnije postanu smešne i simpatične. Definitvno, ovo je mesto gde se mogu upoznati iskreni i dobri drugari.

Šta biste poručili vašim vršnjacima koji bi možda želeli da se priključe ansamblu?

- Što se tiče dece rodjene u Americi, preporučio bih im da se potrude da postanu članovi ove grupe, jer tako mogu da se vrate svojim korenima i osete dublju povezanost sa svojim bakama i dekama. Što se tiče dece iz Srbije, ovo bih definitivni preporučio, jer pored širenja znanja o folkloru i fakultetske diplome, koja inače može biti bilo koja nauka ili smer (ne mora biti povezana sa igrom ili muzikom), stiče se jedno veliko životno iskustvo. Brže se osoba osamostali, pored obaveza na fakultetu i u Tamburici, mi moramo da radimo kako bismo mogli da priuštimo sebi sve što nam je potrebno da bismo se iškolovali do kraja. Naš raspored je jako gust. Pre podne smo na poslu, posle podne na predavanjima, petkom na probi, a vikendom na putu, a ako nismo na putu onda smo opet na poslu. Nekada to deluje veoma naporno, i mi sami nekada nismo svesni kako ovo postižemo, ali nam to dosta pomaže da se već kao mladi suočimo sa obavezama koje donosi život, a to je da uvek treba vredno raditi i boriti se za opstanak.

Kada sam došao ovamo, nisam znao šta da očekujem od ovog ansambla na početku. Nije baš lako zamisliti Amerikance koji drže tambure i igraju kola i prave akrobacije po kojima su Rusi jako poznati. Medjutim, iznenadio sam se ogromnom trudu i posvećenosti sve te dece koja se trude da sve to nauče i podignu ovaj ansambl na nivo nekog beogradskog ansambla. Tako da Pitsburg kao grad treba zaista da bude ponosan na ovakvu organizaciju koja je jedinstvena u Americi.

Koji su planovi za budućnost koja je pred vama?

- Što se tiče planova za budućnost, svako od nas ima različite želje i planove. Ana Mavarić, koja igra u ansamblu, talentovana je za ekonomiju i želela bi da ostane u toj struci. Marko Maslaković, pored izuzetnih harmonikaških sposobnosti, poseduje veliki dar za fotografiju i snimanje video-materijala i želja mu je da se bavi nečim što je povezano sa kamerom. Aleksandar Milković, klarinetista sa velikim kredibilitetom, zainteresovan je za IT. Meni, iako sam završio veb dizajn na Djukejn univerzitetu, jedina ljubav je i dalje scena. Tako da bih ja lično voleo da krenem da se bavim producentskim poslovima, jer nažalost vek igrača nije toliko dug.

Svima vama želimo mnogo uspeha u vašim namerama, a ansamblu Tamburica da postoji još mnogo, mnogo godina, neguje kulturu, pesmu i igru, spaja i izvodi na put talentovane ljude kao što ste vi.

Divna porodica Bajić (roditelji našeg kolege Stevana) je ovaj koncert organizovalia na jednom vrhunskom nivou. Radio sam sa mnogim menadžerima, kojima je profesija organizovanje i promocija ovakvih nastupa, i slobodno mogu reći da porodica Bajić može da parira velikim organizatorima folklornih koncerata. Veliko im hvala! Hvala i ljudima iz njihove crkve koji su nam priredili srdačan doček i ugostili nas nakon koncerta.

Svečano otvaranje salona lepote **AURA SPA**

Svečanom otvaranju salona lepote Aura Spa prisustvovao je veliki broj zainteresovanih dama koje brinu o nezi i zdravlju svoga tela i duha.

Vlasnica Dragica Dragaš već duže vremena priprema svoj tihi i miran kutak u delu frizerskog salona Le French Twist i konačno je krajem novembra obavljeno svečano otvaranje, koje je izazvalo veliko interesovanje. Dragica je sve veoma lepo osmislila i pozvala sve one koji brinu o svom izgledu i unutrašnjem miru.

Ovaj salon će pružati mnoge usluge u tom cilju, na najsavremeniji, ali i najzdraviji i prirodan način. Takodje i svi kozmetički preparati i sredstva koja se tu upotrebljavaju su isključivo na prirodnoj bazi.

Posetite AURA SPA, bićete prijatno iznenadjeni i veoma zadovoljni njihovim tretmanima.

SRPSKO-AMERIČKO UDRUŽENJE LEKARA IZ ČIKAGA PROSLAVILO SVOJU SLAVU SVETI KOZMA I DAMJAN

Društvo lekara i stomatologa iz Čikaga proslavilo je lekarsku slavu Svetog Kozmu i Damjana. Doktori Željko i Mira Atlagić bili su ovogodišnji domaćini slave. Jednom od osnivača ovog društva, skoro preminulom dr Miloradu Čupiću održan je i pomen ovom prilikom i dodeljena nagrada u sećanje na njegov minuli rad, koju je dr Ljuba Stoiljković uručila njegovoj supruzi Dragani.

Predstavnici Srpsko-američkog udruženja lekara i stomatologa u Čikagu kažu da su uvek radi da pomognu mladim lekarima u Americi, koji su tek na početku karijere. Ovakve proslave i slični skupovi su dobar povod za mlade lekare koji bi trebalo da stažiraju, da se upoznaju sa starijim kolegama, čuju dobar savet i razmene iskustva.

Ovom prilikom Društvo srpskih lekara u Čikagu obeležilo je i svoj 25-godišnji jubilej. Veče je proteklo u prijatnoj atmosferi i lepom druženju mladjih i starijih kolega i njihovih gostiju.

ORGANIZATORI SA GOSTIMA

Bjelo dugme u Čikagu

Jos jedan veoma uspešan koncert u organizaciji PURE MUSIC u Čikagu, rasprodat do zadnjeg sedišta.

Bravo za organizatore Dragana i Acyja. Sve čestitke.

5TH ANNUAL CHICAGO SERBIAN FILM FEST

29TH NOVEMBER – 3TH DECEMBER, 2017. FILM SE ŽIVI

OVOGODIŠNJI SRPSKI FILM FEST ČIKAGO POSVEĆUJEMO VELIKANU JUGOSLOVENSKOG I SRPSKOG FILMA **LJUBIŠI SAMARDŽIĆU**

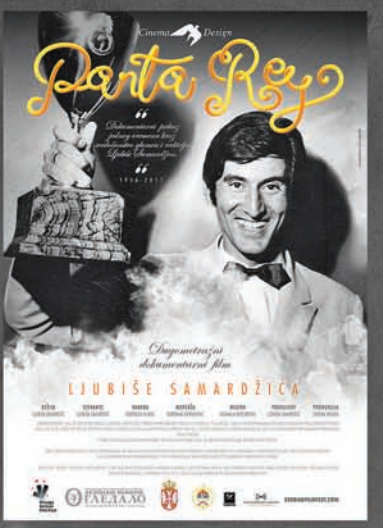

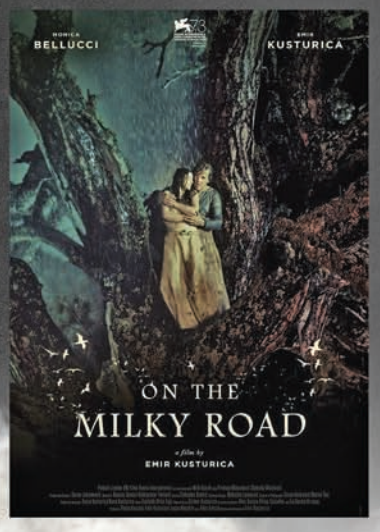

$35
SREDA
29. NOVEMBAR

PICKWICK TEATAR
5 S PROSPECT AVE,
PARK RIDGE, IL 60068

7:00 ***OBEĆANJE***
DOKUMENTARNI FILM
ŽELJKO MIRKOVIĆ

8:30 SVEČANO OTVARANJE FESTIVALA

8:45 ***NA MLEČNOM PUTU***
EMIR KUSTURICA

ČETVRTAK
30. NOVEMBAR

GALA PRIJEM ZA GOSTE FESTIVALA I SPONZORE PO POZIVU

PROPRATNI PROGRAM FESTIVALA
POST PRODUKCIJA SRPSKIH FILMSKIH MAGOVA

$30
PETAK
1. DECEMBAR

AMC DINE IN ROSEMONT 18
9701 W BRYN MAWR AVE,
ROSEMONT, IL 60018

7:00 ***LUTAJUĆA SRCA***
ARHIV EMOCIJA
(DOKUMENTARNI FILM)
OLIVER PAUNOVIĆ

8:00 ***SLEPI PUTNIK NA BRODU LUDAKA***
GORAN MARKOVIĆ

$30
SUBOTA
2. DECEMBAR

AMC DINE IN ROSEMONT 18
9701 W BRYN MAWR AVE,
ROSEMONT, IL 60018

7:00 ***PANTA REI***
(DOKUMENTARNI FILM)
LJUBIŠA SAMARDŽIĆ

8:30 ***REKVIJEM ZA GOSPOĐU J***
BOJAN VULETIĆ

$30
NEDELJA
3. DECEMBAR

AMC DINE IN ROSEMONT 18
9701 W BRYN MAWR AVE,
ROSEMONT, IL 60018

5:00 ***VOJNA AKADEMIJA 3***
DEJAN ZEČEVIĆ

7:00 ***JESEN SAMURAJA***
DANILO BECKOVIĆ

ORGANIZATOR ZADRŽAVA PRAVO IZMENA U PROGRAMU. SVAKE VEČERI ĆE SE PRIKAZIVATI PO 2 FILMA, 1 DOKUMENTARNI I 1 IGRANI FILM. **CENA ULAZNICA:** ZA PRVO VEČE- OTVARANJA FESTIVALA **$35.00**, SVE OSTALO JE **$30.00** NA VEČE. CENA ULAZNICA ZA SVE DANE PROJEKCIJA **$110**; VIP CENA ULAZNICE **$150** ULAZNICE I DETALJNE INFORMACIJE O FILMOVIMA I VREMENU PRIKAZIVANJA NAĆI ĆETE NA SAJTU FESTIVALA. **SVI FILMOVI IMAJU ENGLESKI PREVOD**. DOBRODOŠLI NA SRPSKI FILM FEST ČIKAGO.

Chicago Serbian Film Fest

INDEPENDENT SERBIAN NEWSPAPER IN THE USA
SERBIAN MIRROR
ГЛЕДАЛО
НЕЗАВИСНИ МЕСЕЧНИ ЛИСТ СРБА У САД

G4YU

zemoon

DESIGNER&GENTLEMAN
CREATIVITY: AT YOUR SERVICE

SERBIANFILMFEST.COM

DESIGNER & GENTLEMAN

AVenue BG
restaurant•bar•banquets

Authentic Bulgarian Food & Wine
1000 E Higgins Rd., ELK Grove Village, IL - 60007
847.979.2222 * fax: 847.388.0023 * WWW.BGAVENUE.COM
• Hours: Sunday to Thursday 9:00 am to 11:30 pm and Friday & Saturday 9:00am to 1:00 am

Svakog petka i subote MUZIKA UŽIVO od 8:00 pm
a nedeljom MUZIKA UŽIVO od 7:00 pm
Mesto za vaše privatne proslave po najboljim cenama

Autentična bugarska kuhinja i odabrana vina
Pristupačne cene.
Slobodan ulaz / Free entrance

Tarikatski Sach
$14.95

Zapekanka "Avenue"
$9.99

Ceramic Gondola - The Butcher
$10.99

Hunter Style Shish Kabab
$ 14.95

Specijalan gost 5. Srpskog filmskog festivala Čikago je Marija Karan, jedna od najvećih zvezda srpskog filma:

MARIJA KARAN, ZVEZDA O KOJOJ ĆE SE TEK PRIČATI

Marija je već nekoliko godina unazad želela da dodje na naš Festival u Čikagu, ali su se uslovi za dolazak tek sada stekli. Biće sa nama tokom festivala, razgovaraće sa publikom i evocirati sećanje na Ljubišu Samardžića sa kojim je saradjivala i u čijim ostvarenjima je stekla veliku popularnost.

Ivan Kalauzović

Marija Karan u srpskoj javnosti važi za jednu od najlepših srpskih glumica, koja je već ostvarila zapaženu glumačku karijeru na filmu i televiziji. Započela je i uspešnu internacionalnu karijeru, koja je zbog rodjenja sina nakratko zastala, ali kako je reč o veoma talentovanoj glumici koja se školovala i u Engleskoj i Americi, o Mariji će se tek govoriti, tvrde filmski analitičari. Poslednjih nekoliko godina živi u Vest Holivudu u braku sa mladim poznatim filmskim agentom Džoelom Lubelom i podižu sina Marka.

Marija je Beogradjanka, rodjena 29. aprila, 1982. a glumu je zavolela još kao dete. Posle završene Zemunske gimnazije, primljena je na prestižni Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu, a prijemni ispit je položila bez problema, bez protekcije, jer i nije imala nikoga ko bi intervenisao za nju. Njena porodica nema nikakve veze sa filmom. Majka Dobrila je radila kao medicinska sestra, a otac Steva kao lekar u Hitnoj pomoći. Brat Nemanja, tada student, takodje nije mogao mnogo da pomogne, a danas je lekar, specijalista — onkolog. Očito da je komisija prepoznala njen talenat i to je bila jedina preporuka za nju. Studije je završila u roku i odmah potom započela je svoju umetničku karijeru na filmu, televiziji i pozorištu.

Od 2002. godine ponude za angažmane su smenjivale jedna drugu. Već 2004. godine postaje poznata glumica sa filmom "Jesen stiže, dunjo moja", reditelja i producenta Ljubiše Samardžića, koji joj donosi veliku popularnost. Film je kao najbolji srpski film bio kandidat Srbije za filmskog Oskara u kategoriji produkcija izvan engleskog govornog područja. Glavni glumci Marija Karan i Branislav Trifunović, na Niškom filmskom festivalu su dobili Povelje za najbolju žensku i mušku ulogu.

Srpski triler "Četvrti čovek" u kome Marija igra glavnu žensku ulogu pored Nikole Koje, zahvaljujući njima postaje jedan od najboljih srpskih filmova 2007. godine. Televizijska serija "Ljubav, navika panika" takodje joj donose veliku popularnost. Veoma brzo Marija Karan započinje i internacionalnu karijeru. Osvaja publiku atraktivnim izgledom. Visoka je 181 cm, vitka, crne kose, prepoznatljivog osmeha, neodoljivog šarma kada progovori...

Marija sa suprugom Džoelom Lubelom

Igra u više stranih filmova i televizijskih serija. Najupečatljiviju ulogu je imala u filmu "Smrtonosne igre" u kome je bila partnerka čuvenom Žan Klod van Damu. Imala je manju ulogu i u filmu "Obred" u kome je glavni glumac bio filmski velikan Entoni Hopkins. Taj angažman pomogao joj je da stekne naklonost tog maga svetskog filma, koji joj je otvorio mnoga vrata. Marija je igrala i u zapaženim filmovima: "Tayiman", "Dark Relic", "Casuality", kao i u akcionoj američkoj TV seriji "Tajni slučajevi" ...

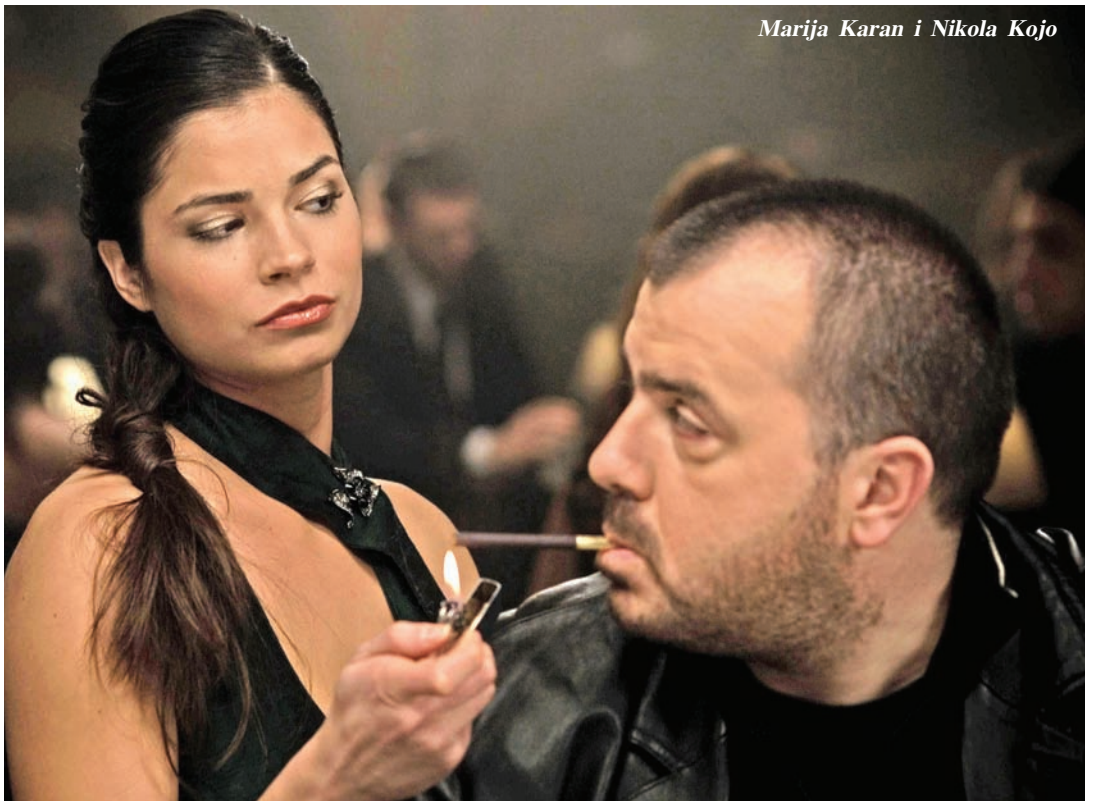

Marija Karan i Nikola Kojo

Da je Marija već postala zvezda govori i to što je svetske kozmetičke kuće traže da promoviše njihove proizvode. Izmedju ostalog, postala je zaštitno lice svetskog brenda "Hed end šoulders" za region.

Mariju smo zato pitali — u čemu je tajna njenog uspeha?

"Svaki uspeh počiva na radu i učenju. Zato vredno radim, a i dalje učim. Trudim se i da budem vrhunski profesionalac. Nikada nisam želela uspeh po svaku cenu. Vodila sam uvek računa o svom ugledu. Trudila sam se i da novinarima ne dajem povoda za tračeve o meni. Tračeva je ipak bilo, ali ja nisam kriva za to. U početku su me izmišljene priče nervirale, ali sam to brzo prevazišla. Svako ozbiljan o meni ipak sudi na osnovu onoga šta i kako radim, šta činim i kako činim i kako se ponašam. Moje uloge su najbolja osnova za mišljenje o meni. Već sam ostvarila mnoge svoje snove. Jedna od najlepših stvari koje su mi se dogodile u životu su moja porodica koju sam imala i koju sam izgradila i suprug i sinčić na koje sam veoma ponosna. Znam da je karijera tek preda mnom. Trudiću se da iskoristim šansu koja mi se ukazala i verujem u sebe i verujem u uspeh. Verujem u rad i sigurna sam da će rezultati tek doći", krajnje iskreno nam je odgovorila Marija.

A kada je u pitanju film, ne možemo da ne progovorimo i o Marijinom suprugu Džoelu Lubelu, sa kojim je započela zajednički život i zbog koga se preselila u Holivud. Upoznali su se pre više godina na jednom medjunarodnom filmskom festivalu.

Džoel Lubin je inače filmski producent i agent koji zastupa neke od najvećih holivudskih zvezda: Toma Kruza, Kolina Farela, Zeka Efrona, Rejfa Fajnsa, Dženifer Aniston, Eštona Kučera... Lubin je učestvovao u produkciji filmova "Ol iz lost" sa Robertom Redfordom i "Konfidens" sa Rejčel Vajs i Dastinom Hofmanom. On je i jedan od vodećih ljudi u "Kreativ artist ejdžensi" (CAA), vodećoj agenciji za pronalaženje talenata u oblasti sporta i zabave, sa sedištem u Los Andjelesu.

Marija i Džoel su bili u vezi više godina, a onda su se odlučili za brak. Zbog ljubavi prema Mariji Džoel je promenio veru i postao pravoslavac. Taj verski obred je obavljen u Crkvi Presvete Bogorodice — Ružici u

Beogradu, na Kalemegdanu. U toj crkvi su se nešto kasnije i venčali. Planirali su inače veliku svadbu u Beogradu, ali su im plan pokvarili nezapamćene poplave i dani žalosti. Prijem i koktel za mnoge goste koji su stigli iz sveta i najbliže rodjake održan je u hotelu "Skver najn", a svadbeni ručak u restoranu "Kalemgdanska terasa". Medju zvanicama iz sveta bili su i svetske zvezde koje je predvodio Rejf Fajns.

Džoel je zavoleo Mariju, ali i srpski narod, Srbiju, Beograd, srpsku kuhinju i običaje... Zbog svega toga, ovih poslednjih godina jako često dolaze u Srbiju.

Marija je u Beogradu boravila sa porodicom i ove godine u nekoliko navrata. Povod za dolazak u Beograd bila je Marijina želja da u svom Beogradu predstavi svoju ljubav prema likovnoj umetnosti, kolekcionarstvu i spremnost da pomogne umetnicima u Srbiji i regionu. Džoel i Marija su pasionirani kolekcionari umetničkih dela. Uz podršku supruga, Marija je osnovala "Balkanski projekat", koji je pripremala duže od godinu dana. Rezultat toga bila je Izložba "Fade in 2: Eyt. Modernistička kuća — Noć", predstavljena u Legatu Milice Zorić i Rodoljuba Čolakovića, na Senjaku u Beogradu. "Balkan Projects" ima ambicije da vrati Balkan na svetsku mapu savremene umetnosti, izgradjujući novu svest o lokalnom talentu, kako onom iz prošlosti, tako i sadašnjosti.

"Želim da pomognem na način na koji najbolje umem i mogu u promociji naših umetnika. Iako sam u umetničkom svetu već duže vreme, nažalost, nemam priliku često da čujem za naše likovne umetnike. To je bio i najveći motiv da se ovim ozbiljnije pozabavim. Duboko verujem da imamo talentovane umetnike, ali da ne postoji način ili, bolje rečeno, sistem da se to vidi u svetskim okvirima. Umetnost je deo kulture, ona je identitet jednog naroda, pečat vremena, često je deo istorije i tradicije. Bez nje bi moj i svačiji život bio siromašniji, ona je tu da oplemeni, da osveži i um i dušu", objašnjava Marija razloge zbog kojih je, pored glume, rešila da svoj život posveti i likovnoj umetnosti.

Izložba je predstavila radove dvadeset jednog umetnika iz sveta čiji se radovi bave načinom na koji se vizuelna umetnost predstavlja na filmu. Dogadjaj je privukao veliku pažnju stručne javnosti (nažalost ne i najšire javnosti), a posetioci su bili oduševljeni ne samo eksponatima i temom nego i performansom koji su izvodili baletski igrači u bazenu, kao i

Chicago SERBIAN FILM FEST

skulpturom zmaja koji je ispuštao vatru. Bio je to svetski umetnički dogadjaj u Beogradu.

Izložba je realizovana uz podršku Muzeja savremene umetnosti i švajcarskog instituta za savremenu umetnost iz Njujorka.

Dolazak u Beograd Marija je iskoristila i za snimanje nove TV kriminalističke serije "PET" za RTS. Zajedno sa Jelenom Djokić, Hristinom Popović, Galom Videnović i Milenom Radulović učestvuje u uzbudljivoj priči o Beogradu danas, iz jednog posebnog dorćolskog ugla. To je priča o pet žena, o nerazdvojnim drugaricama iz detinjstva koje se posle dve decenije ponovo okupljaju u Beogradu, koju režira Balša Djogo. Svaki grad ima svoje heroje, a ovaj kriminalističkih triler heroine. U seriji igraju i muškarci: Svetozar Cvetković, Nebojša Dugalić, Vlasta Velisavljević, Nebojša Glogovac, Viktor Savić i drugi.

"Mogu samo da kažem da sam presrećna što ponovo snimam u Srbiji i što imam priliku da radim sa divnom ekipom na jednom odličnom projektu", kaže Marija Karan.

Bez obzira na sve, Marija uvek ima vremena i za svog sinčića Marka. Ne odvaja se od njega i uvek ga vodi sa sobom. Mali Marko bio je i na jednom snimanju gde ga je zapazio reditelj i odmah mu poverio malu ulogu u kojoj se pojavljuje kao andjeo, koga mama sniva. Marko (ima nepune dve godine) zaista podseća na andjela kako ga mnogi zamišljaju, a da je tako uveriće se i gledaoci predstojećeg festivala u Čikagu, jer će biti sa mamom, pa će se i on pokloniti publici.

"Biti mama je najlepši osećaj na svetu. Ne mogu još da ga ostavim da drugi brinu o njemu i zato ga svuda vodim sa sobom", kaže Marija.

O svom dolasku na Festival srpskog filma u Čikagu, Marija nam je rekla:

"O tom Festivalu slušam već godinama. Imala sam već pozive za dolazak, ali su me obaveze uvek sprečavale da dodjem na Festival. Grad Čikago veoma volim, to je sjajan grad, jedan od najlepših američkih gradova, veliki kulturni centar i konačno rodni grad mog supruga Džoela. Nažalost, on neće biti sa nama, zbog ranije preuzetih obaveza. Ali biće sa mnom Marko. Radujem se dolasku u Čikagu jer ću videti i svoje drage koleginice Hristinu Popović i Mašu Dakić, takodje gošće. Znam da je to danas jedan od najznačajnijih festivala srpskog filma u svetu i da je to možda najznačajniji kulturni dogadjaj u srpskoj dijaspori u Americi. Zato iskreno čestitam organizatorima. Čestitam Aleksandru Vlajkoviću, inicijatoru i filmskom selektoru koji pomaže da se tu nadju najbolji filmovi srpske produkcije. Čestitam posebno Slavici Petrović, koja je istrajala da manifestacija uspe i koja je i te kako važna ne samo za Srbe u Americi, nego i za srpski narod. Čestitam i armiji naših sjajnih ljudi koji su prepoznali značaj festivala i koji svesrdno pomažu da manifestacija bude uspešna kako to zaslužuje Srbija. Želim da to svima i lično kažem. Dolazim i da odam poštovanje velikanu srpskog filma, jednom od najvećih, koji nas je prerano napustio i kome je posvećen ovaj festival. Raduje me što ću prisustvovati prikazivanju njegovog poslednjeg filma "Panta Rei" i što ću pre projekcije tog filma nešto reći o Ljubiši. Zahvaljujući njemu i filmu "Jesen stiže, dunjo moja" postala sam veoma poznata.

Hvala organizatorima što nisu zaboravili čoveka koji je ostavio veliki trag u srpskoj kinematografiji. Potvrdjujem dolazak. Vidimo se u Čikagu"! — poručila je Marija Karan, filmska zvezda, koja će biti specijalan gost festivala.

Put filmskog genija posut nagradama i priznanjima

KUSTURIČIN FILM STIŽE U ČIKAGO

Čovek koji je ostvario mnoge snove, snima filmove, ima svoj rok bend, napravio je dva grada, sprečio je izgradnju ozloglašene fabrike nikla, dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, priznat i poštvan u svetu i za koga komšije kažu da ga je sam Bog poslao. Emir Kusturica rodjen je 24. novembra 1954. u porodici Murata Kusturice (novinara zaposlenog u sekretarijatu informisanja BiH) i Senke Numankadić (sekretar suda), odrastao je kao jedino dete u porodici, u blizini Sarajeva, u naselju Gorica.

Film "Gernika", na kome je radio još za vreme studiranja, a prema noveli Antonija Isakovića, pobedio je na Festivalu studentskog filma u Karlovim Varima. Tokom studija režirao je i dva kratka filma: "Jedan deo istine" i "Jesen".

Po završetku studija 1978. godine Kusturica se vraća u Jugoslaviju gde započinje profesionalnu karijeru na Televiziji Sarajevo. Njegov prvi film "Nevjeste dolaze", izazvao je dosta kontroverzi, a potom bio i zabranjen zbog "eksplicitnog bavljenja seksualnim tabuima". Sa narednim televizijskim filmom Bife Titanik zasnovanom na priči nobelovca Ive Andrića, osvojio je nagradu za režiju na nacionalnom Televizijskom festivalu u Portorožu.

U dugometražnoj igranoj produkciji debitovao je filmom "Sjećaš li se Doli Bel", nastalom po scenariju Abdulaha Sidrana, 1981. godine. Za ovaj film nagradjen je Srebrnim lavom na Filmskom festivalu u Veneciji za najbolji debitantski film i nagradama FIPRESCI, AGIS i CIDLAC na Festivalu jugoslovenskog igranog filma u Puli 1981. godine. Sledeći film "Otac na službenom putu" (1985), sa istim scenaristom, donosi mu Zlatnu palmu na Filmskom festivalu u Kanu i nominaciju za nagradu Američke filmske akademije Oskar za najbolji film sa neengleskog govornog područja. Nagradjivan je i na jugoslovenskim festivalima: na Festivalu jugoslovenskog igranog filma u Puli, nagradjen je Zlatnom arenom za režiju i nagradom Jelen (1985), a medjunarodna kritika dodelila mu je Gran pri za najbolji film 1985. godine.

Film "Dom za vešanje" sniman je u Makedoniji, a pred kraj snimanja češki reditelj Miloš Forman ga je pozvao da ga zameni na Univerzitetu Kolumbija u SAD, gde je film završen. Godine 1989. ponovo je na Filmskom festivalu u Kanu nagradjen za režiju i specijalnom nagradom Roberto Roselini.

Bio je koscenarista filma "Strategija švrake" (1987), koji je režirao Zlatko Lavanić. Kusturica je predavao režiju na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu od 1981. do 1988. godine.

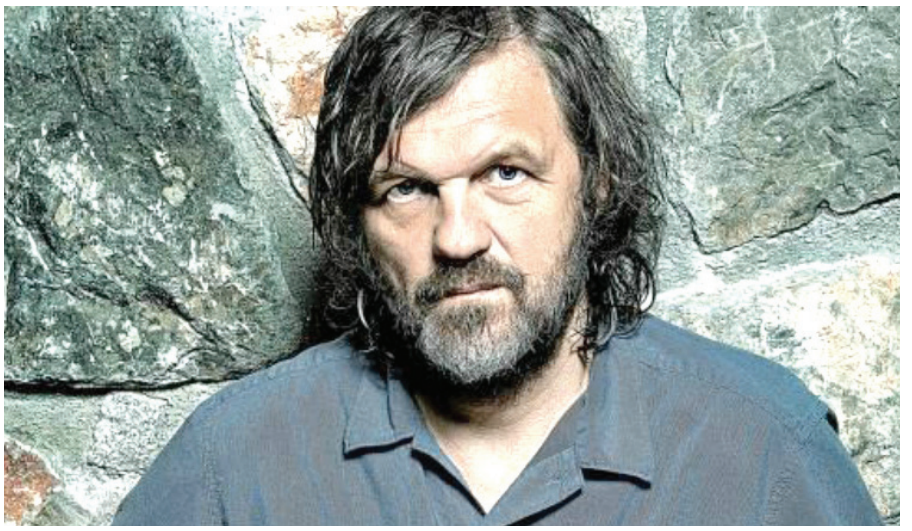

Po odlasku iz BiH predaje na Univerzitetu Kolumbija u Njujorku. Jedan od njegovih američkih studenata, Dejvid Etkins, pokazao mu je scenario iz kojeg je nastao Kusturičin prvi film na engleskom jeziku, "Arizona Dream" (1993), sa Fej Danavej, Džonijem Depom i Džerijem Luisom u glavnim ulogama. Film je nagradjen Srebrnim medvedom i Posebnom nagradom žirija na Filmskom festivalu u Berlinu 1993. godine. Iste godine je prvi put Kusturica bio član žirija na Kanskom festivalu, a 1999. je bio predsednik žirija na Venecijanskom filmskom festivalu.

Naredni film "Podzemlje" (Underground) iz 1995. doneo mu je drugu Zlatnu palmu na Filmskom festivalu u Kanu. Godine 1998. na Venecijanskom filmskom festivalu dobio je Srebrnog lava za najbolju režiju filmom "Crna mačka, beli mačor". Muziku za film su radili Nenad Janković poznatiji kao dr Nele Karajlić i Dejan Sparavalo.

Prvi njegov film objavljen u 21. veku je bio "Super 8 Stories", dokumentarni film koji govori o bendu Emir Kusturica & The No Smoking Orcherstra. Inače, Kusturica je u periodu od 1986. do 1988. svirao bas-gitaru u grupi Zabranjeno pušenje. Nakon tog ostvarenja, 2004. godine, u bioskopima se pojavio film "Život je čudo", najskuplji film srpske produkcije. Za potrebe snimanja ovog filma, čiji je radni naziv bio "Gladno srce", izgradjen je Drvengrad. Godine 2005. bio je predsednik žirija Kanskog filmskog festivala.

U pariskoj operi Bastilja 2007. prvi put je izvedena njegova pank-opera "Vreme Cigana", po motivima filma "Dom za vešanje". Iste te godine mu je dodeljen Orden viteza reda umetnosti i književnosti, najviše francusko priznanje u oblasti kulture, režirao je i spot za naslovnu pesmu albuma francuskog muzičara Manua Žaoa – "Rainin' In Paradize", a i film "Zavet" koji je režirao, premijerno je prikazan na Kanskom filmskom festivalu. Nakon "Zaveta" 2008. godine pojavio se film "Maradona", dokumentarac o Dijegu Armandu Maradoni. Meseca septembra 2009. u francuskim bioskopima počelo je prikazivanje filma "Afera Fervel" u kojem Kusturica glumi poručnika KGB-a. Godine 2011, 24. decembra, Kusturica je izabran za novog predsednika Skijaškog saveza Srbije.

Sredinom februara 2009. godine Kusturica je najavio da će snimiti filmsku operu po romanu "Na Drini ćuprija", i planirano je da premijera bude u Andrićgradu. Ministar kulture Srbije Nebojša Bradić rekao je da će taj projekat podržati država Srbija, dok je premijer Republike Srpske Milorad Dodik izjavio da će Vlada Republike Srpske obezbediti sredstva za snimanje.

U intevjuu za Press reditelj kaže da će u Izraelu snimati film "Hladna voda", koji govori o Palestincu koji živi u Hamburgu i radi kao trbušni plesač. Takodje priprema i film o meksičkom revolucionaru Panču Vilji, u kojem će glavne uloge tumačiti Džoni Dep i Salma Hajek. Odlučeno je i to da konačni naziv filma bude "Divlje ruže", po poslednjoj sceni iz filma koja se odvija na plantaži ruža u Meksiku. U filmu Pelikan režisera Olivija Orlea glumio je glavnog junaka.

Film "Na mlečnom putu" je svetsku premijeru imao 9. septembra 2016. godine na 73. Medjunarodnom filmskom festivalu u Veneciji, dok je u Srbiji premijerno prikazan 16. januara 2017. godine na 10. Kustendorfu. U filmu pored samog reditelja Emira

Kao reditelj Kusturica je uspeo da izgradi veoma ličan rediteljski i filmski rukopis. Njegovi filmovi se po pravilu odlikuju umetanjem nadrealističkih momenata kojima se prekida narativni tok ili se označava naročit trenutak radnje. U poznijoj filmografiji, Kusturica je promenio do tada vrlo prepoznatljivu sivu gamu (kao ekvivalent tematici filmova) okrećući se otvorenim i živim bojama, i dinamičnijim kadrovima. S obzirom da se školovao u Pragu, u Čehoslovačkoj, pod uticajem tamošnjeg filma šezdesetih godina, zainteresovan za tematiku istorijskih retrospekcija u kojima se revalorizacija pojedinih datuma ili vremenskih perioda javlja kao pozadina neorealističnog tumačenja intimističkih porodičnih priča.

Kusturice glavne uloge tumače i slavna italijanska glumica Monika Beluči i srpska glumica Sloboda Mićalović.

Za potrebe filma "Život je čudo" izgradjen je Drvengrad koji, po ideji Kusturice, treba da predstavlja način života borbe protiv globalizma i kapitalizma. Pod imenom Kusterndorf, na predlog književnika Petera Hankea, grad postaje poznat u svetu, kao središte umetnosti, planiranim filmskim festivalom, proizvodnjom voćnih sokova i drugih bioproizvoda. Kusturica je dobitnik evropske nagrade za arhitekturu Filip Rotije 2005. godine zbog Drvengrada. Nagrada, koju tradicionalno svake treće godine dodeljuje Fondacija za arhitekturu iz Brisela, jedno je od najcenjenijih belgijskih i evropskih odličja u oblasti arhitektonske kulture. U obrazloženju žirija ističe se da Kusturičin projekat koristi izvornu arhitekturu svog podneblja kao faktor pacifikacije, izvor zadovoljstva i podstrek za razvoj ekonomsko-turističkih potencijala čitavog regiona.

Kusturica je u Drvengradu osnovao Medjunarodni filmski i muzički festival Kustendorf. Na njemu su se pojavili brojne svetski priznate ličnosti iz sveta filma: Nikita Mihalkov, Džim Džarmuš, Džoni Dep, Odri Tatu, Monika Beluči...

Emir Kusturica ima srpsko, francusko, a po rodjenju, i bosanskohercegovačko državljanstvo kojega se nikada nije odrekao. Oženjen je Majom Kusturicom, sa kojom ima sina Stribora i kćerku Dunju.

1981. — Zlatni lav na Venecijanskom filmskom festivalu za „Sjećaš li se Doli Bel?„

1982. — Nagrada kritike na filmskom festivalu u Sao Paulu za „Sjećaš li se Doli Bel?„

1985. — Zlatna palma za „Otac na službenom putu„

Dobitnik je nagrade AVNOJ-a za 1989. godinu.

1989. — Najbolji režiser na Kanskom filmskom festivalu za „Dom za vješanje„

1993. — Srebrni medved na Berlinaleu za „Arizona Dream„

1994. — Nagrada publike na filmskom festivalu u Varšavi za „Arizona Dream„

1995. — Zlatna palma za „Podzemlje„

1996. — Najbolji film na stranom jeziku na festivalu Priy Lumieres za „Podzemlje„

1997. — Najbolji film na stranom jeziku na festivalu Boston Society of Film Critics za „Podzemlje„

1997. — Najbolji film na stranom jeziku na festivalu Kinema Junpo Awards u Tokiju za „Podzemlje„

1998. — Srebrni medved za najboljeg režisera u Veneciji za „Crna mačka, beli mačor„

2001. — Nagrada za najbolji dokumentarac na Medjunarodnom filmskom festivalu u Čikagu za „Super 8 Stories„

2004. — Nagrada National Education u Kanu za „Život je čudo„

PRIZNANJA

2005. Nagrada Cezar za film „Život je čudo„

2005. Najbolji balkanski film na filmskom festivalu u Sofiji za „Život je čudo„

2005. Nagrada Filip Rotije za evropsku arhitekturu Drvengrad.

2009. postao počasni gradjanin Gvadalahare primivši ključeve grada.

2009. primio nagradu „Gran premio Torino„ Medjunarodnog filmskog festivala u Torinu.

2009. na medjunarodnom filmskom festivalu u marokanskom gradu Marakešu, koji se održava pod pokroviteljstvom njegovog kraljevskog visočanstva kralja Mohameda VI, Emiru Kusturici je priredjena retrospektiva svih igranih filmova i uručena nagrada za životno delo.

Patrijarh moskovski i cele Rusije Kiril uručio mu je 2010. nagradu Medjunarodnog fonda pravoslavnih naroda za 2009. godinu. Dobio je nagradu zajedno sa ruskim predsednikom Dmitrijem Medvedevom, a u konkurenciji je bio i glumac Tom Henks, pripadnik Grčke pravoslavne crkve.

2011. Ministar za kulturu Republike Francuske Frederik Miteran uručio mu je orden viteza Legije časti.

2012. Patrijarh srpski Irinej ga je u Mrkonjićima odlikovao Ordenom Svetog Save prvog stepena, „za nesebičnu brigu i predstavljanje srpskog naroda i pravoslavlja u svijetu„.

2016. Dobio je Orden Svetog despota Stefana Lazarevića od Srpske pravoslavne crkve.

2016. Orden družbe (Orden prijateljstva) za izuzetan doprinos u učvršćivanju prijateljstva izmedju naroda, za popularizaciju ruskog jezika i kulture u inostranstvu, ukazom predsednika Vladimira Putina.

2017. Nosilac Ordena Italijanske zvezde, koje dodeljuje predsednik Republike Italije.

MARKOVI KONACI

Piše:
Marko Lopušina
www.lopusina.com

Novembar 11.

Srbija je u znaku obeležavanje 100 godina od Oktobarske revolucije i nove Rusije. Toma Nikolić bio kod Putina, Tramp bio sa Putinom. I naše predsednik AV ide u decembru kod velikog Vladimira u Moskvu.

Rusi nam poklonili dva polovna ratna transportna aviona i došli da nam pevaju. Samo Ruskinje ne dovode u Srbiju. Šteta.

Milorad Dodik se navadio, svakog meseca nam dolazi na ručak, večeru i doručak. Samo Milovi Srbi ćute i ne dolaze. Oni pomoć od Beograda dobijaju poštom.

Tako poštuju tradiciju još od Isusa Hrista.

Šta je Isus rekao Crnogorcima pre nego što je razapet na krst?

- Ne radite ništa dok se je ne vratim.

Pa tako čekajući povratak Hrista, crnogorski Srbi ništa i ne rade. Uče novi biznis. Kad neko hoće mladom Crnogorcu da proda bicikl, ovaj razmišlja da li da se cenka ili da mu ga otme.

Sve tri srpske zemlje, Srbija, R. Srpska i Crna Gora su burazerske države. U njima elita vlada i parama i narodom, a narod glasa za burazere.

Opet, i opet će...

Novembar 19.

Počinje nova zabava za narod u Srbiji. Predsednik AV je najavio izbore za prvog čoveka Beograda. TV PINK je već napao Dragana Djilasa, bivšeg gradonačelnika što će on opet da se kandiduje.

Strah je kod naprednjaka panično smeštan. Napali su Bakira Izetbegovića kao da nam je objavio rat, a čovek je samo rekao jednu glupost. Kod Bosanaca je tako — demokratija je kada jedna budale ima više prava nego jedan pametan!

U Srbiji ljudi su željni posla i uspeha. Sa 20 godina, uspeh je da imaš žensku i dobar seks. Sa 30 i sa 50 godina je kad imaš puno para. Sa 66 godina, uspeh je da imaš žensku i dobar seks.

Sa 73 godina kad imaš prijatelje svojih godina. Sa 78 godina, uspeh je da su ti pelene suve. Srećom u Valjevu je počela da radi prva srpska fabrika za proizvodnju pelena za odrasle.

Ko bi rekao da imamo toliko pišonja i seronja.

Novembar 26.

Kako te služi zdravlje?

Ja imam visok donji (novinarski) krvni pritisak, pa ne pijem kafu i gazirana pića, ne jedem slano. Pijem malu pilulu, pijem vodu i samo bela vina, po preporuci lekara. Rekao je da pijem belo samo dve čaše, ali nije naglasio da li dnevno ili na sat.

Pritisak nemam kad naši pobedjuju u pameti i sportu, kad je lepo vreme, a imam ga kad čujem da je Srbija prvak Evrope po broju dece bolesne od raka i šampion mraka u medijima. Situacija je doduše u zemlji ekonomski nešto bolja nego lane, za 100 dinara, jer je ovogodišnja prosečna plata 46.768 dinara.

Sa tim parama pošten mlad Srbin podstanar ne može da ima ni devojku, ni švalerku. Mlad Nemac ima ženu i ljubavnicu, a voli ženu. Mlad Francuz ima ženu i ljubavnicu, a voli ljubavnicu. A mladi Srbin ima obe, a najviše voli mamu. I njenu sarmu !?

Srećno, Marko Lopušina

"Pričaj sa Srbijom kao da si kod kuće" – GO4YU d.o.o. Beograd

BLIŽI ZAVIČAJU UZ GO4YU USLUGE

Telekom Srbija i GO4YU kreirali su aplikaciju GO4YU Calling koja omogućava da iz Severne ili Južnej Amerike zovete ili se dopisujete sa svojima iz zavičaja po najboljim cenama. O detaljima ovog jednostavnog i jeftinog načina komuniciranja sa Srbijom, i drugih servisa, za Ogledalo govore mladi stručnjaci, predstavnici firme.

S leva na desno: Milica Milašinović, Rade Marić, Jelena Radojković, Miljan Stamenović, Svetlana Luković, Milan Drenovaković, Jelena Jovanović, Ira Perišić, Predrag Simić

Jelena Radojković – CEO kompanije GO4YU

Predstavite nam vašu kompaniju.

- Jednu kompaniju pre svega čine ljudi, svaki uspeh, realizovan projekat, primenjeno rešenje je rezultat tima u kojem je svako na svoj način doprineo svojom energijom, iskustvom i znanjem. GO4YU je jedan veliki izazov kada govorimo o organizaciji. Mi kao tim moramo u svakom trenutku raspolagati informacijama i reagovati brzo, jer je na nama velika odgovornost. Imam utisak da je svako od zaposlenih deo te odgovornosti oseća, nosi sa sobom idaje svoj maksimum. Mi, s jedne strane, predstavljamo projekat iza kojeg stoji Telekom Srbija — najveći telekomunikacioni operator na Balkanu. S'druge strane smo u kontaktu sa našim ljudima koji imaju odredjena očekivanja, a mi smo tu da ponudimo rešenje. Najbolji način da se prenese kako izgleda raditi u GO4YU je postaviti isto pitanje zaposlenima. Svako od njih će preneti svoj utisak i približiti vam sliku o kompaniji u kojoj jedan mali tim ljudi daje sve od sebe da, slobodno mogu da kažem, osvoji svet.

Koje sve usluge kompanija GO4YU pruža našim ljudima ovde?

- Za sada smo razvili tri usluge, ali naš tim konstantno radi na stvaranju novih projekata koje mogu biti od izuzetne koristi našim ljudima u dijaspori.

Što se tiče usluga koje trenutno pružamo našim ljudima na teritoriji Severne Amerike to su:

- **GO4TV** usluga omogućava gledanje više od 150 najpopularnijih kanala sa prostora Srbije, BiH i CG. Uz raznovrsne dečje, muzičke, filmske i sportske programe, gledaocima su omogućeni i mnogi specijalizovani TV kanali za koje imamo eksluzivnost emitovanja.

-GO4Homephone i **GO4YU Calling** su usluge koje omogućavaju telefonske razgovore sa prijateljima i rodbinom u Srbiji. Razlika izmedju ove dve usluge je ta što je GO4Homephone više namenjen onima koji više vremena provode u svom domu ili za kancelarije, dok je GO4YU Calling Talk&Teyt aplikacija namenjena onima koji su u stalnom pokretu.

Da li imate konkurenciju na US tržištu?

- Kao što je slučaj sa svakim tržištem ili prozvodom ili uslugom, konkurencija uvek postoji. Naravno, to je dobro iz ugla nas kao korisnika, jer svi mi želimo, što je i prirodno, da imamo kvalitetnu uslugu za novac za koji mi smatramo ili procenjujemo da ona vredi. GO4YU ulaže pre svega u kvalitet usluge, a zatim i u kontinuitet, tako da u svakom trenutku korisnik može osetiti sigurnost. Verujemo da jedino na taj načim možemo steći poverenje i doći do najdragocenije reklame, a to je da GO4YU bude preporuka korisnika.

> Dobro poslovanje ogleda se u uspešnom menadžeru koji bira tim sa dobrim idejama i vizijom, pa smo na preporuku direktorke Jelene Radojković porazgovarali i sa delom tima GO4YU i njihovim izazovima.

Šta biste poručili budućim korisnicima?

- Probajte naše usluge, nećete se pokajati. Obe aplikacije — GO4YU Calling za razgovore i GO4TV za gledanje TV programa sa naših prostora možete preuzeti besplatno na Google Play ili iTunes prodavnicama. Omogućili smo vam promotivni period korišćenja u kome možete probati naše aplikacije, ali i da se uverite u njihov kvalitet, nakon čega možete doneti odluku o njihovom daljem korišćenju, odnosno kupovini. Priznaćete, retke su ovakve ponude, ali to je samo dokaz da od samog početka želimo da izgradimo korektan odnos sa korisnicima i da pokažemo da smo za kvalitetno i dugoročno poslovanje.

***

Rade Marić — CMO — Direktor sektora za prodaju i marketing

Iako imam preko 12 godina iskustva u prodaji, ovde sam primenio sve što znam, ali sam i dosta toga naučio. Razvoj prodajnih kanala u svetu je najpre kontakt sa našim ljudima, a potom i saradnja uz iznenadjenje koliko su otvoreni i srdačni. Nekako imam utisak da pored prodaje doprinosim i deljenju informacija i emocija izmedju nas koji smo u Srbiji i naših ljudi koji žive ili rade u svetu.

***

Predrag Simić —Head of Customer Care Service

Za mene je ovo novo iskustvo i veliki izazov. Naš korisnički centar radi svim danima, bez obzira na praznike, 24 sata. Ono što nas razlikuje od drugih je kontakt putem četa ili telefona sa našim ljudima širom sveta. U početku sam imao veliku tremu zbog očekivanja da dostignemo standarde koji su u razvijenim zemljama na zavidnom nivou. Prijatno sam iznenadjen strpljenjem, pohvalama, ali i konstruktivnim kritikama i sugestijama koje prenosim dalje našem timu za razvoj kako bismo unapredili naše usluge. Iznenadilo me je koliku smo podršku dobili. Pojedini korisnici su sa nama bili u vezi i saradjivali smo zajedno dok smo testirali i otkrivali odredjene probleme.

***

Jelena Jovanović — Product Manager

Biti Product Manager u GO4YU kompaniji nosi kreativnost, brzinu i standard na koji moramo da odgovorimo. Ponosni smo što smo kreirali aplikacije sa razvojnim timom u Srbiji, a koje se prodaju i koriste u celom svetu. Sad kada smo pokrenuli ove usluge s nestrpljenjem očekujem razvoj i rad na novim servisima. Sve što je povezano sa omogućavanjem brze i lake komunikacije sa najdražima i veze sa domovinom su zvezda vodilja u poslovanju GO4YU kompanije. Kada radimo, svi mi mislimo na nekog ko je daleko.

***

Ira Perišić — Grafički dizajner

Komunikacija sa korisnicima iz čitavog sveta gledano iz ugla grafičkog dizajnera je jedan od najvećih izazova koje sam imala u poslovnom iskustvu, jer treba zadovoljiti različite potrebe, a ostati originalan i prepoznatljiv. S druge strane treba da zadržimo i ono što nam je u srcu, ono nacionalno, što nas vuče i spaja gde god da se nalazimo. Uživanje je biti deo tima koji se trudi da pobedi sve izazove i da vidi rešenje, a ne prepreke.

***

Svetlana Luković — Content Manager

Širok spektar najgledanijih televizijskih kanala sa teritorije Balkana i njegovo stalno proširenje veliki je izazov, jer sadržaj kojim raspolaže GO4TV usluga, mora da zadovolji različite generacijske i kulturološke kategorije korisnika. Iskreno verujem da će naš mlad, ali iskusni tim i pozitivna uloga GO4TV usluge koja se ogleda u jačanju veza medju našim ljudima, odgovornom i profesionalnom poslovanju doneti poverenje velikog broja postojećih i budućih korisnika.

***

Milica Milašinović -Prodaja

Veliki je izazov raditi u mladoj firmi, čiji se korisnici nalaze širom sveta.

Iz ugla prodaje najveći je izazov plasirati uslugu jasno segmentiranoj grupi, našoj dijaspori širom sveta.

***

Miljan Stamenović — CDN engineer — Customer Care

Radeći u GO4YU imao sam kontakt sa divnim ljudima iz bivše Jugoslavije i to je za mene neprocenjivo iskustvo.

Takodje, kontakt sa korisnicima, koji su napustili našu zemlju i žive širom sveta, dao mi je mogućnost da shvatim kakav je zaista život u dijaspori.

***

Milan Drenovaković — Operator u Korisničkom servisu

Na meni i kolegama iz Korisničkog servisa je velika odgovornost jer predstavljamo glas GO4YU. Korisnici na osnovu kontakta sa nama stiču sliku o našoj kompaniji. Zato mi svakodnevno radimo na unapredjenju naših komunikacionih veština, a uz to radimo i na ličnom razvoju, jer razvijamo vrline kao što su strpljivost i ljubaznost. Mišljenje korisnika je od velike važnosti, zato mi svako uvažavamo, beležimo i prosledjujemo kolegama koje ih koriste za prilagodjavanje usluge potrebama korisnika.

Kolege iz tehničkog sektora nisu na fotografiji, jer su bili u kontroli našeg servera.